

י"ל ע"י המוסד תורה והיכללה למרוגריה דלנער
הסתדרות נשי מזרחי באמריקה

9

חקת (תשי"י)

כ כ"ב - כ"ס מות אהרן.

א. כ"ב: ויסעו מקדש ויבואו בני ישראל כל העדה הר ההר.
רש"י כ"ב ד"ה כל העדה והשוה רש"י א' ד"ה כל העדה.
רש"י כ"ג " על גבול ארץ אדום
ראב"ע בתוך דבריו לפסוק ט' ד"ה וטעם בני ישראל והשוה:

ראב"ע א ד"ה ויבואו בני ישראל כל העדה.
העמק דבר (ר' נפתלי צבי יהודה ברלין, ראש ישיבת ולוז'ין, נפטר תרנ"ג 1893)
כ' א' ד"ה וישב העם במקדש: המשכן והמחנה היה סמוך לעיר קדש, אבל העם
ישבו בעיר, ובחצרות לא היה כן, (עיי' במדבר י"א ל"ה!) כי שם
לא היה בואם לעיר בתורת ישיבה, רק כמו עובר ארחות מדבר שנכנס
לעיר ליקח צרכיו; אבל בקדש החלו לשאוף רוח ישוב, ואף על גב
שעדיין לא הגיעו אל המנוחה והנחלה.

כ' כ"ב ד"ה כל העדה: פרש רש"י, "כלם שלמים וכו'". תמוה, שהרי עבר כתב
כן, בבואם לקדש לעיל כ' א'. אלא שהיה אפשר לחשב שנשתייר הרבה
מישראל לארץ אדום לישוב שם עד שיכנסו כל ישראל לארץ ישראל,
שהרי כבר היו מעורבים עם אנשי אדום בזה הזמן שישבו בקדש. משום
הכי כתבה התורה שכל העדה הלכה משם עם משה ואהרן.

1. מה קשה לרש"י ולראב"ע בפסוק כ"ב?
2. מה ההבדל בין תשובתיהם?
3. מהי חולשת כל אחד משיני הפרושים האלה?
העזר בתשובתך לשאלה זו בדברי הרמב"ן כ' א' ד"ה ויבואו בני ישראל כל העדה.
4. מה היה חטא בני ישראל בשבתם בקדש?
5. מה הם הרמזים בפרשתנו (פרשת חקת) לדעת רש"י והעמק דבר בהתנהגות ישראל בקדש?
ועיי' בראשית ל"ו ז' - ח'.

ג. כ"ד יאסף אהרן אל עמיו.
ראב"ע ד"ה יאסף אהרן.

1. מה קשה לו?
2. ראב"ע מזכיר כאן בפרושו את הפסוק דברים ל"ב נ"א.
פסוק זה מזכיר גם בפרושו לבראשית מ"ג ט"ו.
מה המשותף בשלשת הפסוקים?

ג. כ"ד יאסף אהרן אל עמיו.

מלבי"ם: אהרן לא מת ע"י מלאך המות כמו שכתוב בבבא בתרא י"ז, רק מת מיתח
נשיקה, לא ע"י ממת מבחוץ, רק ע"י התפשטות נפשו מגופו ברוב חשק
הנפש לצאת ממאסר הגויה ולהדבק בצרור החיים את ה' אלהיה, שזה תלוי
ברצונו ובמסירות נפש אל מקור החיים ברב תשוקה ודביקות בקדש הקדשים.
היכן מצונו בפסוקי פרשתנו רמזים לדבריו?

ד. שאלות ודיוקים ברש"י:

1. כ"ה ד"ה קח את אהרן (א) מה קשה לו?
ועיי' רש"י בראשית ט"ז ג' ד"ה ותקח שרי
" " " " מ"ג ט"ו " ואת בנימין
" " " " במדבר כ"ז י"ח " קח לך.
2. (ב) השוה לדבריו כאן רש"י במדבר ט"ז א' ד"ה ויקח קרח, מה ראה רש"י להביא שם שני פרושים ובמקומנו (וכן בשלשת המקומות דלעיל) הסתפק בפירוש אחד בלבד. האין הקשי שרצה לתרץ אחד בכל המקומות?
מה ראה רש"י להביא כאן את דברי המדרש בשלמותם והלא אין דרכו להביא אלא את המדרש הבא לישוב הכתובים, כפי כלל הניתן בדבריו בראשית ג' ח'
ד"ה וישמעו ומה בא מדרש זה לישוב בפסוקינו?

לשלח והתשובות לנחמה ליבוביץ, ירושלים, קרית משה.